

vainly proud; वृथाशक्तप्रहणदुर्विदधं वे. 3; ज्ञानलब्धुविदधं ब्रह्मापि नरं न रजयति Bh. 2. 3. -विद्धु a. Badly perforated (a pearl); Kau. A. 2. 11. -विद्यु a. uneducated; Rāj. T. 1. 354. -विधु a. 1 mean, base, low. -2 wicked, vile. -3 poor, indigent; विदधाते रुचिगवेदुविधम् N. 2. 23. -4 stupid, foolish, silly; विविनात्ति न बुद्धिविधः Si. 16. 39. -विनयः misconduct, imprudence. -विनीत a. 1 (a) badly educated, ill-marined; ill-behaved, wicked; शासितरि दुर्विनीतानाम् S. 1. 24. (b) rude, naughty, mischievous. -2 stubborn, obstinate. (-तः) 1 a restive or untrained horse. -2 a wayward person, reprobate. -विपाक a. producing bad fruit; अतितासि चन्दनभ्रान्त्या दुर्विपाकं विषद्वम् U. 1. 46. (-कः) 1 bad result or consequence; U. 1. 40; किं नो विधिरिह वच्नेऽप्यक्षमो दुर्विपाकः Mv. 6. 7. -2 evil consequences of acts done either in this or in a former birth. -विभाव्य a. inconceivable; also दुर्विभावः असद्वृत्तेरहो वृत्तं दुर्विभावं विधेरिव Ki. 11. 56. -विमर्श a. difficult to be tried or examined; यो दुर्विमर्शपथया निजमाययेदं सूष्णाम् गुणान्विभजते तदनुप्रविष्टः Bhāg. 10. 49. 29. -विलसितम् a. wayward act, rudeness, naughtiness; दिम्भस्य दुर्विलसितानि मुदे गुरुणाम् B. R. 4. 60. -विलासः a bad or evil turn of fate; U. 1. -विवाहः a censurable marriage; इतरेषु तु शिष्टेषु त्रिंशसात्तत्वादिनः। जायन्ते दुर्विवाहेषु ब्रह्मर्थद्विषः सुताः॥ Ms. 3. 41. -विष a. ill-natured, malignant. (-षः) N. of Siva. -विषह a. unbearable, intolerable, irresistible. (-हः) N. of Siva. -वृत्त a. 1 vile, wicked, ill-behaved. -2 roguish. (-त्तम्) misconduct, ill-behaviour. दुर्वृत्तवृत्तशमनं तव देवि शील्यम् Devimāhātmya. -वृत्तिः f. 1 misconduct. -2 misery, want, distress. -3 fraud. -वृष्टिः f. insufficient rain, drought. -चेद a. difficult to be known or ascertained. -व्यवहारः a wrong judgment in law. -व्यवहृतिः f. ill-report or rumour. -व्यसनम् 1 a fond pursuit or resolve; Mu. 3. -2 bad propensity, vice; तेन दुर्व्यसनेनासीद्वोजनेऽपि कर्दर्थना Ks. 73. 73. -व्रत a. not conforming to rules, disobedient. -हुतम् a badly offered sacrifice. -हृद् a. wicked-hearted, ill-disposed, inimical; अकुर्वतोर्वा शुश्रूषां क्लिष्टयोर्दुर्हृदा भृशम् Bhāg. 10. 45. 9. (-म्) an enemy. -हृदय a. evil-minded, evil-intentioned, wicked. -हृषीक a. having defective organs of sense.

. दुरोणम् A residence, dwelling, home. -Comp. -सद a. residing in a house; अतिथिर्दुरोणस्त् Rv. 4. 40. 5.

दुरोदरः 1 A gamester. -2 A dicebox. -3 A stake. -रम् 1 Gambling, playing at dice; दुरोदरच्छाजितां समीहते नयेन जेरुं जगतीं सुयोधनः Ki. 1. 7; R. 9. 7. दुरोदरं धनहरं कार्द्य कार्यहानिकृत् Siva. B. 16. 28. -2 A die.

दुर्वै 1 P. (दु-दूर्वति) To hurt, kill.

दुरु 10 U. (दोल्यति-ते, दोलित) To swing, shake to and fro, cause to oscillate or move about; कटि चेद्दोलयेदाशु Ratimañjari; दोलयन्द्रविवाक्षौ Bh. 3. 39. -2 To move or shake upwards, throw up; दोलयति धूलि वायुः Sabdak.

दुलिः f. A small or female tortoise.

दुवस् a. Active. -n. 1 Wealth. -2 An offering. -3 Worship, honour; ऐभिरमे दुवो गिरो विवेभिः सौमपीतये Rv. 1. 14. 1.

दुवस्यति Den. P. 1 To honour, worship. -2 To reward; दुवस्यत दम्यं जातवेदसम् Rv. 3. 2. 8.

दुवस्सन a. Adorable, to be worshipped.

दुवस्वन् a. 1 Worshipping. -2 Enjoying worship.

दुवोशु a. Honouring, worshipping; स तु शुधि श्रुत्या यै दुवोशुः Rv. 6. 36. 5.

दुष् 4 P. (दुष्यति, दुष्) 1 To be bad or corrupted, be spoiled or suffer damage. -2 To be defiled or violated (as a woman &c.), be stained, be or become impure or contaminated; स्वल्पेनायपकारेण ब्राह्मण्यमिव दुष्यति Pt. I. 66; Ms. 7. 24; 9. 318; 10. 102. -3 To sin, commit a mistake, be wrong. -4 To be unchaste or faithless. -Caus. (दूषयति-ते, but दूषयति-ते or दोषयति-ते in the sense of 'making depraved' or 'corrupting') 1 To corrupt, spoil, cause to perish, hurt, destroy, defile, taint, contaminate, vitiate, pollute (lit. and fig.); न भीतो मरणादसि केवल दूषितं यशः Mk. 10. 27; पूरा दूषयति स्थलीम् R. 12. 30; 8. 68; 10. 47; 12. 4; Ms. 5. 1, 104; 7. 195; Y. 1. 189; Amaru. 72; न त्वेवं दूषयिष्यामि शब्दग्रहमहात्रतम् Mv. 3. 8. 'shall not sully, violate or break &c.' -2 To corrupt the morals, demoralize. -3 To violate or dis-honour (as a girl or another's wife); योऽकामा दूषयेत्कल्या स स्यो वधमर्हति Ms. 8. 364, 368. -5 To abrogate, rescind, annul. -5 To blame, censure, find fault with, speak ill of, accuse; दूषितः सर्वलोकेषु निषादत्वं गमिष्यति Ram.; Y. 1. 66. -6 To adulterate. -7 To falsify. -8 To refute, disprove.

दुष् p. p. [दुष्क] 1 Spoiled, damaged, injured, ruined. -2 Defiled, tainted, violated, sullied. -3 Depraved, corrupted. -4 Vicious, wicked; as दुष्वृष्टः; वर्णशून्या शाला न च खलु वरो दुष्वृष्टम् H. 1. 117. -5 Guilty, culpable. -6 Low, vile. -7 Faulty or defective, as a हेतु in logic. -8 Painful. -9 Worthless. -षा 1 A bad or unchaste woman. -2 A harlot. -षम् 1 Sin, crime, guilt. -2 A kind of leprosy. -Comp. -आत्मन्, -आशय a. evil-minded, wicked. -गजः a vicious elephant. -चारिन् a. wicked, sinful. -चेतस्, -धी, -बुद्धिः a. evil-minded, malevolent, wicked. -लाङ्गलम् N. of a particular form of the moon. -वृषः a strong but stubborn ox which refuses to draw, a vicious ox. -व्रणः 1 a dull boil or sore. -2 a sinus.

दुष्टिः f. Corruption, depravity.

दूष a. (At the end of comp.) Defiling, polluting; e. g. पञ्चविंशतिदूष.